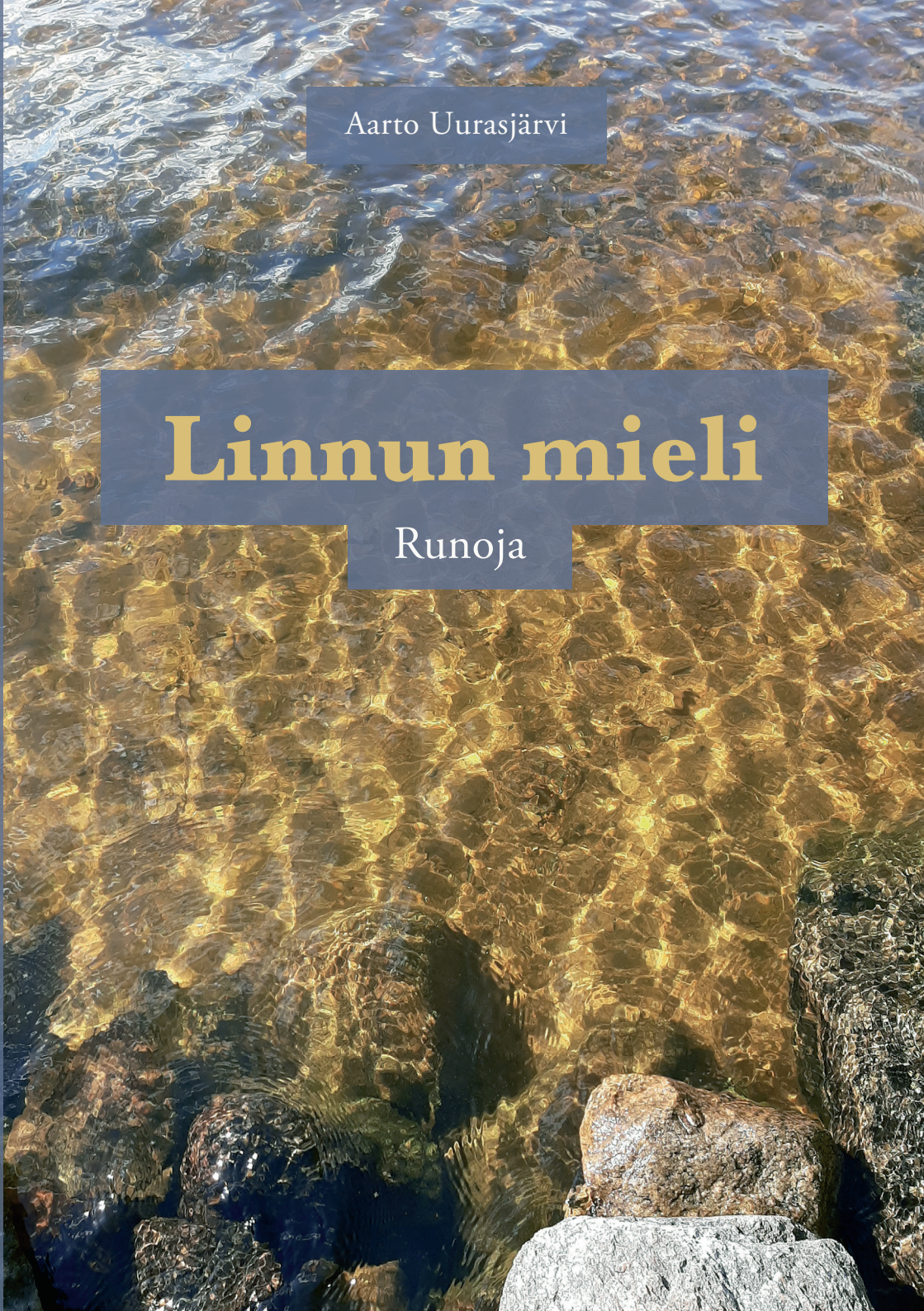

Aarto Uurasjärvi

Linnun mieli

Runoja

© Aarto Uurasjärvi 2024

Kansi ja taitto: Anu Toivola, kannen kuvat Aarto Uurasjärvi

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-8245-3

Aarto Uurasjärvi

Linnun mieli

Runoja

Puistojen puut yhä tuoksuvat.
Näen loittonevat selän kaaresi.
Ne tahtovat kertoa minulle,
että olen päiviesi uni.
Haluan pesiä oksia.
Mutta tiedän, että juoksen karkuun ja huudat perääni:
”Ujo poika.”

Syksyllä punaviinilasini yllä kesälehtenne lakastuvat.
Toiset olivat, ovat lempikukkiani.
Mutta he eivät ole puita vahvoja.
Vaan sellaisia, joiden juuret katoavat,
ja joiden kastelu vaatii taitoa ja näkyä.
Haastettanne rakastan.

Kun aurinkoni hyökkää,
juuresi täyttävät ruukkuni,
jonka on oltava talvemme jälkeen
pikkusaveani suurempi.
Saveeni pitänee sekoittaa tilkka hiekkaasi.

Koskaan en voi tietää.
Missä olet:
Edessä, kaulallani, takanani?
Olet vikkelä hyppykinttu!

Ensimmäisessä keskusteluristeyksessä tartut poskeeni ja naurahdat.
Yritän pusertaa sanan sinulle.
Et liiku. Kasvosi hymyilevät kuin kerran grogilasiemme yllä.
Nouset janoisiin silmiini ja nuolaiset:
”Minulla on aina vapaata sinulle.
Ässä isolla. Odota, näytän.”
Vedät lautasliinaan titaanikuvion,
joka kuitenkin kuihtuu siihen,
kun tarjoilija rypistää sen lannesankoonsa.

Aamulla kokoan arkeni kasaan.
Siellä odottavat puku päällä.
Joskus päiväkokoukseni ovat sähköisen liukkaat.
Mutta aamukahvilla osanottajia oli taas kerran minä yksin.

Naamassasi, sieraimissasi roikkuu nöyhtää.
Ja näytät siltä koiranpentuni, että
viimeistään ovella pitkin poikin potkimamme
jäkäläsi ja sammalesi tavoitan,
kun talutushihnasi avaan.

He kaikki vilkuilivat suupielillään baarissa.
Kerron ystävilleni, mikä on oikein
ja mikä väärin.
Tehtäväni on suuri, sillä osaan keilata.

Kerran molempien luut kolisivat.
Sitä ennen en tiennyt, kumpi oli ja on kukin.
Makasin vehreydessäsi.
Aistin osata paljon, olin allasi ja päälläsi oikein ajassa.
Ajassamme.

He puhuivat.
Hengittämättä, lakkaamatta.
Mutta osasin lentää.
Pikkupoika mummolan kivillä,
kiveltä kivelle.

Pyhä tuomi kertoo minulle taruja.
Hän on syvä tieto.
Jo kerran voimat veivät minut hänen luokseen ja sanoivat:
”Painetaan kätemme hänen ympärilleen.”

Niin vain tapahtuu.
Kuten joka kevät.
Kuivista oksista vaaleita sykkiviä hiirenkorvia,
mustasta kuuramaasta kirkkaita leskenlehtiä.

Kerran kätkin, päätin unohtaa kaiken.
Rakkautemme ränsty, sen kannakkeet ruostuivat.
Olisinpa ollut neuvokas,
kuunnellut vain kesän kukkien ja lintujen viestejä.

Lepotilani kastelu vaatii kättä ja kokemussiiven sulkia.
Pakkasherrani loihtiessa juureni uneen,
tunteeni katkeavat.
Hetkellä valosi, valoni, valomme nousun
saatan päättää lakastua.

Tykkään mökkeillä, viljellä pikkupeltoja ja istutuksia.
Luonto merkitsee minulle paljon.
Talven ja syksyn pimeys on luovaa aikaani.
Minulta on ilmestynyt kaksi runokirjaa aiemmin:
Kukkavarpaita ja Välkehtivä talo.
Minua on palkittu vuosien varrella runokilpailuissa.
Kirjoittaminen, kuten myös maalaaminen ja puutarhan hoito,
ovat keinoni käsitellä elämääni ja rakkaitteni elämää.
Elämä on täynnä yllätyksiä. Sitä ei voine suunnitella.
Pitäisi vain elää kuin lintu.
Toivon Sinulle, lukijani, mukavia lukuhetkiä.

9 789528 082453